

Een fietstocht van Burdaard naar Gsteig (Zwitserland) en terug

Een fietstocht maken van ongeveer 3000 km doe je niet zo maar. Zonder goede voorbereiding is de kans van slagen heel erg klein. De tocht begint eigenlijk al maanden van te voren met het opbouwen van een goede lichamelijke conditie en met de nodige kilometers in de benen krijgen. Dan moet ook de fiets in top conditie worden gebracht, goede banden, nieuwe remblokken, nieuwe ketting en nieuwe tandwielen zowel voor als achter. De bagage over de fiets verdelen is een kwestie van gevoel en uitproberen. De laatste week voor het vertrek elke dag met bagage getraind en de fiets steeds opnieuw getrimd, net zo lang totdat de goede balans gevonden was. De route die je gaat rijden hoef je niet zelf uit te vinden. Op internet zijn diverse routes te downloaden en ook routeboekjes zijn te bestellen. Ik heb, voor de heenreis, het boekje van Paul Benjaminse

gebruikt "Onbegrensd fietsen van Antwerpen naar Venetië". Voor de terugreis heb ik twee boekjes gebruikt van de "Bikeline" club "Rheinradweg teil 1 und 2".

Op de heenreis heb ik de route van het boekje pas opgepakt in La Roche en Ardenne omdat ik eerst naar Mechelen in Limburg ben gefietst' we hebben daar een familie weekend gepland. De route naar Mechelen is gepland via de computer. In Zwitserland heb ik tot Bern het routeboekje kunnen gebruiken, daarna een kaart van Zwitserland met fietsroutes. Op de terugreis langs de Rijn heb ik tot aan Rees de Bikeline boekjes gebruikt, daarna zonder kaart richting Nederland en verder naar huis.

Ik had een campingas brandertje bij me om koffie, thee en bouillon te kunnen maken. De avondmaaltijd bestond uit een kant en klaar maaltijd uit de super of uit een bezoek aan een eetgelegenheden. Op het laatste moment de kleine tent toch nog vervangen door een grotere (van mijn dochter). De kleine tent bleek bij het testen in de tuin niet goed waterdicht te zijn. Het is wel ruim twee kilo meer gewicht, maar daarvoor krijg je ook meer levensruimte. Geen moment spijt van gehad.

Maandag 12 mei

Tweede pinksterdag, om 08.00u vertrokken.

Samen met de eerste fietsers van de Elfstedentocht richting Leeuwarden. Na Leeuwarden volg ik de landelijke fietsroute LF03, helaas loopt die bij Wirdum dood omdat er daar gebouwd wordt, dus terug en over Warga naar Grouw. Dan richting Oranjewoud en daarna richting de Weerribben. Inmiddels is het prachtig weer geworden en dat is te merken in de Weerribben, heel veel fietsers, dat schiet niet erg op. Daarna gaat het richting Zwartsluis, nog steeds veel fietsverkeer dus weinig vaart en toch wil ik de eerste dag nog verder zien te komen. Inmiddels loopt het al tegen 18.00u. en ik moet beslissen of hier een camping zoeken (zijn er genoeg) of verder rijden en langs de IJssel iets zien te vinden. Ik ga verder naar Oldeneel en daarna naar Ittersum. De maag begint te knorren; inmiddels op de dijk langs de IJssel beland. Bij het eerste en ook enige café dat ik tegenkom gestopt en iets gegeten en gedronken. Toch maar verder want er is geen camping in de buurt. Het is inmiddels 21.30, langs de IJssel zie ik een paar campers bij elkaar staan op een soort campingplaats, besluit om daar mijn tentje maar neer te zetten. Deze dag was een aardige conditie test, 194 km gereden.

Dinsdag 13 mei

's Morgens, bij gebrek aan een kraan of een douche, een duik in de IJssel genomen. De camper bewoners keken verbaasd toe. Na het afbreken en inpakken van de tent alle

bagage weer op de fiets geladen en richting Olst gereden. Daar bij de eerste de beste supermarkt het ontbijt gekocht en foerage voor de rest van de dag. Dan koers gezet naar Deventer, voor mij min of meer bekend terrein omdat er familie heeft gewoond en ik in mijn jonge jaren samen met mijn vader meerdere keren van Vlaardingen naar Deventer ben gefietst.

In Deventer met het pontje over richting Wilp en met een lekker zonnetje gaat het dan via Gietelo naar Zutphen. Deze weg is omzoomd met bomen en dat zorgt voor een beetje verkoeling. Inmiddels begin ik wel de inspanning van de vorige dag te voelen en besluit om tijdig te stoppen. Via Brummen kom ik in De Steeg, daar kan ik bij een boer mijn tent neer zetten. Na een heerlijke douche fiets ik naar Rheden en haal daar Bij AH een kant en klare spaghetti hap.

Woensdag 14 mei

Na het ontbijt en het optuigen van de fiets gaat het richting Arnhem. Ik zit precies in de ochtend spits dus veel (fiets)verkeer. Bij bijna elk stoplicht wordt ik aangesproken door fietsers en meestal is de vraag waar de reis naar toe gaat.

Hier merk ik ook dat steden heel vermoeiend zijn omdat je bij elk stoplicht je fiets, met alles er op en er aan, weer in gang moet zetten. Ook de weg vinden is vaak een probleem en later zou ik ondervinden dat het in Nederlandse steden nog mee valt. Na met veel moeite mijn weg gezocht te hebben in Arnhem raak ik in Huissen het spoor bijster. In een nieuwbouwwijk stop ik bij een soort koffiehuis en vraag er de weg. Ik blijf redelijk in de goede richting te zijn gereden; een paar honderd meter terug rijden en ik zit op de weg naar het veer over het Pannerdens Kanaal richting Loo. Ik bestel een kopje koffie; als ik wil betalen hoor ik dat het een buurtcafé is, opgezet door de bewoners om de vele alleenstaanden in de wijk een ontmoetingsplek te geven. De koffie is gratis voor de bewoners en ook voor mij, aardige mensen. Via Loo naar Pannerden over mooie oude rivierdijken; even voorbij Pannerden met de pont (over de rij) naar Millingen. Tijd voor koffie met appelgebak met uitzicht over de rivier. Dan verder over de rivierdijk naar Leuth. Na Leuth ga ik onder Nijmegen door via Berg en Dal en de Heiliglandstichting. Hier komt de eerste klim van de reis. Onder aan de klim wordt ik aangesproken door een leeftijdgenoot op een racefiets, hij raadt mij aan om met hem mee te fietsen om de klim te omzeilen. Ik ben eigenwijs en begin aan de klim, halverwege wordt het te steil en leuk stukje wandelen naar de top volgt. Na een mooie afdaling door de bossen op weg naar Mook. Hier kom ik bij de rivier de Maas. Na Mook met de pont over naar Cuijck en dan naar Boxmeer.

Nu wordt het tijd om een camping te zoeken; na her en der gevraagd te hebben moet er in Groeningen bij een boer gekampeerd kunnen worden. Toevallig zie ik aan de overkant van de weg een bordje dat verwijst naar de boerderij met camping, erg duidelijk is het allemaal niet maar het klopte wel. Vergeten te foerageren dus op naar de snackbar in Vierlingsbeek.

Donderdag 15 mei

De boer heeft prima sanitaire voorzieningen voor de kampeerders. Na het ochtend ritueel op naar Venlo. Daar bij de Aldi het nodige ingeslagen, vooral veel drinken want het is warm. Op weg naar Roermond in Reuver koffie gedronken met een broodje kaas. Na Roermond ga ik naar Posterholt en dan langs de provinciale weg, een stukje door Duitsland, naar Brunssum. Onderweg hoop ik ergens een camping te vinden, helaas nergens iets te zien. In Brunssum diverse mensen aangesproken of er ergens in de buurt en camping zat maar weinig succes. Langzaam door gereden richting Heerlen, opnieuw gevraagd en nu wel succes. Midden in een nieuwbouwwijk in Heerlen blijkt een prachtige camping te liggen. De weg vinden naar de camping was niet zo eenvoudig, nergens bordjes en veel klimmen en dalen, het begin van het Zuid-Limburgse heuvellandschap. De camping lijkt een beetje op een vesting met veel bewakingscamera's. Hier rees ook direct de vraag van de kip en het ei. Helaas is er nergens in de omgeving iets te eten te krijgen dus moeten de noodrantsoenen worden aangesproken. Die bestaan

uit diverse soorten koeken die lang houdbaar zijn en heel voedzaam zijn. Met een kop koffie of een beker bouillon is dat goed te eten.

Vrijdag 16 mei

Doordat ik gisteren zo veel kilometers heb gemaakt is het vandaag een makkie. Naar Mechelen is het nog maar 25 kilometer. De campingbaas stippelt een prachtige toeristische route voor mij uit. Ik moet mijn tijd een beetje zien door te brengen want vanaf 15.00u, kunnen we met de familie pas in het gehuurde huis terecht. De route is prachtig maar zwaar door het vele klimmen, een goede training voor wat volgt. Ik ben natuurlijk veel te vroeg in Mechelen en doodt de tijd door de omgeving te verkennen en op een bankje van het uitzicht te genieten. Toen ik op zo'n bankje een boterham zat te eten kwam er een wandelaar langs met een rugzak op een soort karretje met twee wielen.

De man bleek een Fries te zijn die al jaren op de Veluwe woonde en nu op weg was naar Italië. Vorig jaar was hij op de fiets naar Jeruzalem geweest, een afstand van 5000km.

Maandag 19 mei

Na een gezellig weekend met de familie te hebben doorgebracht, gaat nu het echte werk beginnen. Eerst nog een stuk Limburgse heuvels, daarna de Ardennen, de Vogezes, de Elzas, de Jura en de Alpen, kortom veel stijgen en dalen. Een troost is dat de op de terugweg alleen in Zwitserland geklommen moet worden, langs de rijn is het zo goed als vlak.

Vandaag wil ik proberen in La Roche en Ardenne te komen. Vanaf Mechelen tot aan la Roche heb ik geen route beschrijving. Het systeem is dan als volgt, trek een recht lijn op de kaart tussen die twee plaatsen en probeer zo dicht mogelijk bij die lijn te blijven. Bij Epen begint direct het echte klimwerk, de spieren moeten daaraan nog wennen, dus het laatste stukje naar de top gaat te voet.

Na Epen gaat het naar beneden richting Remersdaal in België. Daarna blijft het op en neer gaan richting Aubel en Pepinster. Het is wel prima fietsweer, niet te warm en niet te koud. Hierna worden de klimmen langer en steiler, ik ga nu echt de Ardennen in. Ik volg zo veel mogelijk provinciale wegen, dus altijd autoverkeer naast je, niet prettig maar het is vaak wel de kortste route.

Aankomst in la Roche om 19.00u. Mooie camping aan het riviertje de Ourthe.

Het was wennen al dat klimmen, behoorlijk moe, dus vroeg onder zeil.

Dinsdag 20 mei

La Roche ligt in het hart van de Ardennen; vandaag volgt nog een stukje Ardennen. Ik gebruik nu het route boek, het is wel even wennen aan het taalgebruik van de auteur en ook blijkt al snel dat de informatie in het boekje gedateerd is en dus niet altijd meer klopt.

Via Bastonge ga ik verder Luxemburg in. Na Goesdorf laat ik de heuvels achter me en ga in een lange afdaling richting Ettelbrück. De route gaat nu vaak over fietspaden en dat is heel prettig. Langs de rivier de Alzette loopt het fietspad dwars door een camping, het is mooi weer en ik besluit om van de zon te gaan genieten. Tent opgezet en gedoucht, daarna geïnformeerd of er een supermarkt in de buurt is. Ongeveer 5km verder in Colmar is een geweldig winkelcentrum. Van alles ingeslagen en de avondmaaltijd bestaat weer uit kant en klare pasta. Zoals de hele reis lig ik meestal al, na het bestuderen van de route voor de volgende dag, om 10.00u in m'n slaapzak.

's Morgens om 6.00u. is het reveille.

Woensdag 21 mei

Ik heb besloten door de stad Luxemburg te fietsen omdat ik anders een omweg moet maken van zo'n 40km.

Daar zou ik spijt van krijgen. De stad is een ramp om er met de fiets de weg te vinden. Als je de weg vraagt dan weet niemand iets omdat er weinig autochtonen in deze stad wonen. Uiteindelijk op mijn instinct vertrouwd om er uit te komen; ook oom agent heeft nog hulp geboden, maar ik bleek al op de goede weg te zitten. Na een kleine omweg kom

ik weer op de route van het boekje terecht en ga ik bij Hellange de grens over naar Frankrijk.

Het loopt al tegen het eind van de middag en geen camping te vinden.

Bij het stadje Rodemach (een oud vesting plaatsje) zit een lokale VVV, ik informeer er naar een camping, is er niet, maar wel is er in een dorp verder op een chambres d'hote. Met het adres op zak ga ik verder, inmiddels is het 19.30u.

Wie schets mijn verbazing als ik na ongeveer 10km een bordje zie met "camping 12 km" er op. Dan toch maar door fietsen naar de camping. Malling is het plaatsje met de camping en ligt aan de Moezel. Er is een soort snackbar waar gelukkig iets te eten te krijgen is, frites met cordon bleu en een salade. Na het eten de tent opgezet, koffie gemaakt en slapen.

Donderdag 22 mei

Vandaag gaat het richting Nancy, door een gedeelte van Frankrijk dat niet erg aantrekkelijk is, veel verwaarloosde dorpen waar niets te krijgen is, geen bakker of super te vinden, zelfs de cafés zijn verdwenen.

Af en toe fiets ik ook stukken op onverharde wegen door het bos. Op zich mooi, maar het tempo ligt op zo'n weg een stuk lager en het kost veel meer kracht.

Aan het eind van de dag, vlak voor Nancy begint het te regenen; ik heb er dan zo'n 120 km op zitten en vindt het genoeg voor vandaag. Er is geen camping in de buurt dus overnacht ik in het eerste de beste hotel dat ik tegen kom.

Bij toeval is het hotel een goede keus; de eigenaar is ook een fietsliefhebber en biedt aan om mijn fiets te stallen in zijn garage. Ik bestel als diner een spaghetti carbonara, de eigenaar die ook chef kok blijkt te zijn schotelt mij een spaghetti voor die hij, naar zijn zeggen ook voor beroeps wielrenners maakt, veel en lekker.

Vrijdag 23 mei

s' Morgens helaas de eigenaar van het hotel moeten wekken omdat zijn auto mijn fiets blokkeerde; hij had er niet aan gedacht dat ik al vroeg op pad zou gaan.

Nancy blijkt een heel mooie stad te zijn, veel pleinen met smetteloze witte gebouwen er om heen. Het is ook een stad waar je op de fiets makkelijk de weg kan vinden, dat is wel eens anders in grote steden. Na Nancy ga ik grote stukken langs de beroemde franse kanalen fietsen. Het zijn eigenlijk de oude jaagpaden waarop je fietst, soms verhard maar ook heel veel onverhard. Het is een prachtig traject om te fietsen. Ook hier blijkt het route boek niet helemaal up to date te zijn en ik maak veel meer kilometers dan nodig is. Via Laneuville en Richardmenil kom ik in Tonnoy; hier ga ik een bos in en rij ik zo'n kleine 10km onverhard, mooi maar zwaar want het stijgt ook. Na het bos weer langs een kanaal naar Bayon. Het is mooi weer en besluit even voor Bayon te stoppen bij een camping die aan de moezel ligt.

Zaterdag 24 mei

Weer vroeg op pad. Gelukkig zijn in Bayon de winkels al open. Bij de bakker en de supermarkt het nodige ingeslagen. Ik ga nu verder de Vogezen in. Na Charmes begint het langzaam te stijgen. In Ubexy aangekomen, na veel klimwerk, heb ik een prachtig uitzicht over de Vogezen. Dan volgt gelukkig een lange afdaling om een beetje bij te komen. De route loopt door een paar dalen, dus redelijk vlak. Via het Jaagpad langs het Canal de L'est kom ik in Xertigny. Het is dan al laat omdat het route boek me weer eens in de steek heeft gelaten en ik zeker 20 km verkeerd ben gereden, daarbij komt dat het is gaan miezeren zodat ik langzaam maar zeker nat begin te worden. Geen camping te vinden dus doorrijden. Weer een stuk onverhard door een bos richting Remiremont. Camping gevonden in St Nabord-Fallières en vroeg gaan slapen. Morgen volgt de eerste echte col.

Zondag 25 mei

Vandaag gaat de route voor een groot gedeelte over een oude spoorwegbedding. Het is een fantastisch fietspad met bij de kruisende wegen een soort barricade van slagbomen, waar je met een fiets met bepakking net tussendoor kan. Omdat het zondag is wordt er ook heel veel geskeelerd op het fietspad, zelfs zijn er soms groepjes aan het trainen, waardoor het fietspad wordt geblokkeerd. Bij Cornimont is het einde van het fietspad en gaat het langzaam omhoog naar de Col d'Oderon. Boven op de col stop ik om te eten en te drinken.

Even later komt een Engels echtpaar naar boven, ook zij gaan aan de lunch.

We raken in gesprek en natuurlijk gaat het over biking. Na een half uur neem ik afscheid en begin aan de afdaling. Door de bossen zoef ik nu de Elzas in. Via Kruth rij ik naar Thann; veel stijgen en dalen, maar het landschap wordt steeds vriendelijker. Dan via Sentheim naar Dannemarie; daar voert een mooi fietspad door het dal van de Larque. In Seppois le Bas vind ik een camping om te overnachten. Ik zit nu ongeveer 16 km van de Zwitserse grens.

Maandag 26 mei

Het heeft 's nachts geregend en voor de rest van de dag ziet het weerbericht er niet best uit. Ik kan tussen de buien door alles nog redelijk droog inpakken, alleen de tent is goed nat. Op pad via Courtavon naar Zwitserland. Het blijft constant regenen en bij de grensovergang midden in een bos komt de Zwitserse douanier niet zijn hok uit, hij zwaait wel vriendelijk. Ik ga op weg naar de eerste col in Zwitserland de Col des Rangiers. De col staat bekend om zijn gevaarlijke afdaling; vooral bij veel regen en druk vrachtverkeer wordt fietsers aangeraden een stukje met de trein te doen. Omdat het steeds harder gaat regen besluit ik de trein te nemen, scheelt 2 a 3 uur klimmen en misschien is het aan de andere kant van de col beter weer. Voor 1 frank kan de fiets mee in de trein, die daartoe speciaal is uitgerust met een flink voorportaal. Na een kwartier stap ik uit in Glovelier en inderdaad het weer is beter. Ik zit nu in Jura en moet de eerste paar uur weer flink klimmen tot aan Bellelay, daarna gaat het op en neer naar Tavannes, en volgt de afdaling naar Biel. Die afdaling is spectaculair en redelijk gevaarlijk omdat je op een strook naast de snelweg fiets met al het autoverkeer pal naast je. Met een vaartje van 40-60 km per uur dender je de stad in. Door de stad heen zoek ik de weg naar de Bielersee waar meerdere campings liggen.

Het is inmiddels prima weer geworden en met een lekker zonnetje zet ik de tent op in Lattringen bij een boer in de boomgaard. De boer is een Hollander van Friese kom af, met een Zwitserse getrouwd.

Dinsdag 27 mei

Na een ontbijt met noodrantsoenen (gisteren geen brood kunnen kopen) ga ik op weg langs de Bielersee richting Aarberg. Via de rivier de Aare stroomt heel veel smeltwater de Bielersee in. Na Aarberg volg ik de oude weg naar Bern. Het is een traject dat een beetje doet denken aan Limburg, een golvend landschap met af en toe een gemene klim.

Tussen de middag arriveer ik in Bern. Helaas moet ik de hele stad door om in richting van Thun te komen. Overall is men bezig met versieringen aan te brengen i.v.m. het Europees Kampioenschap voetballen. Ik moet dan ook veel wandelen omdat pleinen en straten zijn afgesloten. Via het Central Bahnhof kom ik op de weg naar Thun. Het is een route pal naast de snelweg en niet erg aantrekkelijk om daar een paar uur naast te rijden.

Als ik een oude "Wilhelm Tell" zie met een zeer fraaie mountainbike vraag ik hem of er een alternatieve route is. Hij biedt aan om een stuk met mij mee te fietsen.

Het wordt een fantastisch stuk fietsen langs de Aare, deels onverhard, maar altijd pal langs de wild stromende rivier. Onderweg raken we in gesprek over allerlei zaken; plotseling geeft hij aan dat we van de weg af moeten, hij wil mij een bron laten zien waar hij altijd water haalt. Het schijnt het meest zuivere en gezondste water van de Swiss te zijn, en dat gratis en voor niets, dus de bidons vullen. Even voor Thun ga ik alleen verder na hem bedankt te hebben voor de begeleiding. Bij Thun kom ik op min of meer bekend terrein. Bij de Thunersee vind ik een camping. Na een goed diner in het restaurant van de camping bel ik Joop en Lidy dat ik morgen arriveer in Gsteig.

Woensdag 28 mei

Vannacht heeft het geregend en gestormd, de beruchte bergwinden in dit gebied.

Kan gelukkig alles wel droog inpakken omdat de zon snel zijn werk heeft gedaan.

Dus met een mooi zonnetje ga ik het Berner Oberland in. Het eerste stuk tot aan Wimmis is nog redelijk vlak, daarna komt het Simmental en loopt de weg langzaam omhoog. Als ik even voor Zweisimmen sta uit te blazen van een stuk klimmen en met twee Hollanders, die van het uitzicht genieten, sta te praten, staat er plotseling een motorfiets (Harley Davidson) met Joop en Lidy voor mijn neus. Ze zijn mij maar tegemoet gereden om het laatste stuk bij het klimmen wat geestelijke bijstand te verlenen. In Zwiesimmen gaan we aan de koffie.

Joop en Lidy gaan weer terug en maken vanaf de motor foto's terwijl ik de laatste grote klim doe van de reis, richting Saanenmöser. Na 10 km behoorlijk stijgen, volgt een pijlsnelle afdaling richting Gstaad. Nu verder door het dal van de rivier de Saane naar Feutersoey en door naar Gsteig aan de voet van de Col du Pillon.

Dinsdag 3 juni

Joop en Lidy zitten nog niet zo lang in hun nieuwe woning die tegen het oude chalet is aangebouwd. Het oude chalet bestaat uit een bedrijfsgedeelte (Garage) en woongedeelte (boven de garage), het gehele chalet wordt nu verhuurd. Tijdens mijn verblijf was er natuurlijk iets te klussen. De buitenkant van de nieuwe woning moest nog gestuukt worden en daarna geschilderd. Die klus is viel nog tegen zodat er niet veel uitgerust kon worden. Het was meer

een belasting voor de armen dan voor de benen zullen we maar denken.

Na een kleine week in Gsteig vertrek ik richting Basel. Het weer was de laatste dagen niet best, veel wind en koud omdat er nog veel sneeuw ligt. De voorspelling voor vandaag is gunstig dus wegwezen. Na Gstaad ga ik links af, dus niet dezelfde weg als de heenreis. Via Château d'Oex ga ik richting Bulle.

Deze route is redelijk vlak, zelfs het eerste stuk daal ik meer dan ik moet stijgen.

Bij Gruyères volg ik de weg rechts van het meer richting Fribourg. Het weer blijft goed en ik schiet lekker op. Vervolgens naar de Schiffensee, daar links aanhouden en dan naar Murten.

Aan de Murtensee vind ik een camping.

De campingbaas vertelt in geuren en kleuren dat hij een invasie van Hollandse voetbalsupporters heeft kunnen voorkomen, zo'n eenzame Hollandse fietser als ik wil hij wel gedogen, zeker als hij hoort dat ik maar één nacht blijf.

Kan op deze camping ook wat eten dat is makkelijk.

Woensdag 4 juni

Vandaag laat ik de Alpen weer achter me; in de verte zijn de heuvels van de Jura al zichtbaar. Vanaf Murten ga ik naar het noorden en kom weer door Aarberg; steek hier de Aare over en ga door naar Solothurn. De lucht is al vanaf de ochtend zwaar bewolkt en af

en toe begint het te regenen. Hierna nader ik steeds meer de heuvels van de Jura en eens zal ik er over heen moeten om in Basel te komen. De weg begint ook steeds meer te stijgen en vanaf Balsthal wordt het echt klimmen. Ik heb nu de keus tussen twee passen, de Passwang en de Oberer Hauenstein. Ik neem de laatste omdat daar een mooie lange afdaling op volgt naar Liestal. Inmiddels is het echt gaan regenen. Na de afdaling houdt plotseling alles op voor fietsers, geen bordjes meer richting Basel en de doorgaande weg is verboden voor fietsers. Dan maar de stad Liestal in gereden in de hoop dat daar een route te vinden is naar Basel. En zo waar plotseling zie ik een bord dat de richting Basel aangeeft ook voor fietsers. Dat bord staat pontificaal voor een hotel en omdat het al laat is en ik door en door nat ben besluit ik hier te overnachten. Ik mag mijn fiets achter het hotel stallen en mijn bagage door de keuken naar mijn kamer brengen. Op de kamer hang ik al mijn kleding te drogen. Ook hier een fietsvriendelijke hotel eigenaar.

Donderdag 5 juni

Na een stevig ontbijt in de regen vertrokken naar Basel. In Basel pak ik de route op langs de rijt met behulp van de boekjes van Bikeline. In de stad moet ik naar de andere kant van het water om de route te vinden die ik wil volgen. Ik heb besloten om eerst langs de rechterkant van de rijt te rijden omdat ik dan het meest woeste deel van de rivier kan volgen, dat stuk is ook onbevaarbaar voor schepen. Aan de andere kant, in Frankrijk zou ik een groot deel van de route langs kanalen moeten fietsen. Die kanalen zijn gegraven om Basel toch voor de scheepvaart bereikbaar te maken. Langs de rivier is men druk bezig met de voorbereidingen voor de voetbal happening. Overal obstakels op de weg waar je als fietser maar om heen moet zien te komen. In Weil am Rhein fiets ik Duitsland in. Na wat omzwervingen door industrieterreinen kom ik op de weg die vlak langs de rivier loopt; het eerste stuk is nog verhard maar al snel wordt het een onverharde weg. Het blijft regenen, soms hard dan weer miezeren, hierdoor wordt het onverharde pad steeds slechter te berijden. Het uitzicht op de rivier is fantastisch, een wild stuk water met veel rotspartijen er in. In het begin is het een smalle snel stromende rivier, later wordt die steeds breder. Ik rij continu op riviervdijken met links het water en rechts bossen. Het hele traject tot aan Breisach, ongeveer 70 km kom ik geen dorp tegen. De weg verandert langzaam maar zeker in een soort karrenspoor, dat vol met water komt te staan door de aanhoudende regen. Fiets en berijder komen steeds meer onder de rode natte aarde te zitten. In Breisach besluit ik te stoppen en een camping te zoeken. Even buiten Breisach, in Gündlingen, vind ik een camping. De regen is inmiddels gestopt. Mijn eerste zorg is nu de fiets, die onder de modder zit.

Gelukkig kan ik bij de eigenaar van de camping m'n fiets afspuiten, zodat de modder niet vast kan gaan zitten. Na dat ritueel ben ik zelf aan de beurt onder de douche. Ik ben goed moe van het geploeter door die modder en lig vroeg te pitten.

Vrijdag 6 juni

Alles nat ingepakt en omdat deze kant van de rivier voorlopig nog onverhard is besluit ik naar de andere kant te verhuizen, daar kan ik over normale wegen fietsen, dan maar een stuk niet langs de rijt. In Breisach de brug over, dan ga ik Frankrijk in, en verder langs het Canal du Rhône au Rhin. Na Boofzheim volgt er een geweldig fietspad (ongeveer 40 km) lang het kanaal tot midden in Strasbourg. Inmiddels is het weer ook opgeknapt en kan de regenkleding uit, in korte broek verder. Door de stad komen is een kwestie van langs het water blijven fietsen tot je de stad uit bent. De volgende grote plaats is Karlsruhe.

In Gamsheim besluit ik te stoppen. Op de camping, die stil en verlaten is, staat één

klein tentje; blijkt later van een Canadees stel te zijn die ik eerder al eens heb ontmoet. Als ik klaar ben met opzetten van de tent arriveren de Canadezen. Zij blijken dezelfde route te volgen en zijn op weg naar Frankfurt en vandaar naar huis. Ze zijn naar Italië geweest en hebben heel veel slecht weer gehad.

Zaterdag 7 juni

Ik heb blijkbaar dezelfde gedachte als de Canadezen, vroeg op pad om veel kilometers te maken. Bij Drusenheim gaat de route weer langs de Rijn maar nu verhard en dat schiet lekker op. Vanaf Breisach is de Rijn bevaarbaar, steeds meer bootjes te zien, leuk om naar te kijken en zorgt voor wat afwisseling. De Canadezen zijn een stuk jonger dan ik ben en fietsen uiteraard sneller, maar toch kom ik ze weer tegen. Samen koffie gedronken. Toen ik vertrok was het regenachtig maar het weer wordt steeds beter. Het is een mooie route met veel afwisseling in het landschap. Karlsruhe ligt gelukkig aan de andere kant van de Rijn, ik hoef dus niet door de stad heen. Via Wörth am Rhein loopt de route van het water af. Via allerlei kronkelige wegen, die lopen langs de oude beddingen van de rivier arriveer ik eind van de middag in Speyer. Het is een heel mooie stad met veel grote kerken en pleinen. Als ik al lopend door de stad de weg probeer te vinden stuit ik weer op de Canadezen. We besluiten samen een stuk op te trekken om een camping te vinden. De camping die op mijn kaart staat aangegeven blijkt alleen vaste plaatsen te hebben en geen plek voor doortrekkers, dus verder zoeken en vragen. Het lukt ons niet om iets te vinden.

We besluiten om naar de rivier te fietsen en eventueel met het pontje naar de andere kant te gaan om daar ons geluk te beproeven. Bij de pont zie een verzameling caravans staan op een soort camping; ik ga vragen of we onze tenten daar mogen opzetten. Geen probleem en voor 6 euro per tent zijn we onderdak, inclusief de douche. In de nabij gelegen manege voor weinig geld heerlijk gegeten. Er stond 128 km op de dagteller.

Zondag 8 juni

Neem afscheid van de Canadezen en vertrek om 07.00u. met een lekker zonnetje. Er staan vandaag drie grote steden op het programma, Ludwigshafen, Worms en Mainz. Het is de ideale dag om door de steden te fietsen omdat er op zondag weinig verkeer is. Als ik in Ludwigshafen arriveer heerst er nog een doodse stilte in de stad; Het is een behoorlijk lang traject door de stad. Het eerste stuk gaat vlot, maar bij de wijk Friesenheim raak ik even het spoor bijster. Gelukkig komt er nu wat volk op straat zodat ik de weg kan vragen.

Na een broodje en drinken gekocht te hebben bij een tankstation fiets ik langs het giga fabriekscomplex van BASF. Worms is een kleinere stad en dat gaat een stuk vlotter om er door heen te komen. Na Worms laat ik de Rijn de Rijn en neem de kortste route naar Mainz via de provinciale weg, op zondag is er weinig verkeer, dat schiet goed op. Het is tegen 17.00u. als ik in Mainz arriveer. De campings liggen helaas aan de andere kant van de rivier, daar kom ik te laat achter, dus moet ik een stukje terug fietsen en de brug over. Het weer is prima dus nog wat kilometers maken.

In Wiesbaden zie ik bij de lokale kanoclub een paar caravans staan, een mooie plek om de nacht door te brengen. De beheerder vindt dat geen probleem ik krijg zelfs de sleutel van de wasgelegenheid. De kanoclub heeft een eigen restaurant waar je voor weinig geld prima kan eten.

Maandag 9 juni

Uitgebreid gebadderd in de luxe wasgelegenheid van de kanoclub. De sleutel door de brievenbus gegooid en op weg naar Rudesheim. Daar neem ik het veer naar Bingen, nu gaan we aan de linkerkant van de Rijn verder. Al fietsend geniet ik van het prachtige uitzicht op de hellingen met de druivenranken. Nu komt één van de mooiste trajecten lang de Rijn, midden door het wijngedebied, en veel rondvaartboten op het water. Het is prachtig weer, eigenlijk te mooi om te fietsen. Om 14.00u. kom ik in Rhens bij een camping langs de Rijn en besluit te stoppen en te gaan zonnebaden. De camping is voor ongeveer 80% bevolkt met grijze muizen uit Holland, conclusie die camping moet niet duur zijn qua overnachting en eten en dat klopte ook. Helaas was het zwembad "under

construction”.

Dinsdag 10 juni

Als ik om 05.30u. wakker wordt regent het pijpenstelen. Alles kletsnat ingepakt en op weg naar Koblenz. Door de stad fietsen is hier een genot. Een mooie brede boulevard, autovrij, loopt door heel de stad langs het water. Het is inmiddels droog geworden en ga even van de route af, Koblenz in om geld te pinnen.

In Koblenz stroomt de moezel de rijen in, via een brug over de moezel ga ik verder pal langs de rivier naar Andernach. Hierna, nog steeds over oude rivierdijken, naar Bad Breisig. Na Remagen ga ik, bij Rolandseck, met de pont naar de rechterkant van de rivier omdat de steden die komen, zoals Bonn en Keulen, voornamelijk aan de linker kant van de rivier gebouwd zijn. Via Bad Honnef passeer ik Bonn; het wordt nu steeds drukker op de route omdat hier ook veel toeristen en inwoners lang de rivier lopen te flaneren. In Niederkassel besluit ik om te stoppen; vandaag heel veel kilometers gemaakt, dus wel een zacht bed verdient. In het dorp zit een klein hotel; het is de lokale kroeg met een paar kamers er boven. De kamers zien er prima uit en de kroeg is ook niet verkeerd. In de kamer alles te drogen gehangen inclusief de tent.

Na een heerlijke douche de kroeg in om te eten. Ik ontkom er niet aan om het lokale bier te proeven; voor het eten laat ik me adviseren door de stamgasten.

Ook hier is de kroegbaas tevens chef kok en hij kookt niet verkeerd.

Woensdag 11 juni

In het dorp eten en drinken ingeslagen en daarna op weg richting Keulen.

Langzaam verandert de Rijn oevers in een verstedelijkt gebied. Voor Leverkusen verlaat ik de rijen en moet een aardig stuk door de stad om daarna weer richting rivier te fietsen.

Het schiet niet erg op, er zitten veel kronkels in de route; ik besluit om na Leverkusen zo veel mogelijk recht toe recht aan naar Düsseldorf te rijden. Maar ook die route kost veel tijd omdat de bewegwijzering heel summier is en de stoplichten steeds de vaart eruit halen. In Düsseldorf probeer ik weer de route van het boekje op te pakken, maar ik loop steeds vast omdat er dan geen fietsroutebordjes meer staan. Na veel vragen kom ik de stad uit ga op weg naar Duisburg. De omgeving wordt nu steeds meer deprimerend, veel zware industrie en verwaarloosde woonwijken met buitenlanders. Plotseling blij ik weer op de route te zitten van het boekje. Maar eenmaal in Duisburg loop ik toch weer vast.

Deze stad blijkt een ramp te zijn voor fietsers; veel weg omleggingen, weinig informatie voor fietsers en een onduidelijk straten patroon. Als ik de weg vraag dan krijg ik vaak als antwoord dat het zelfs voor inwoners van deze stad moeilijk is om van de ene kant naar de andere kant van de stad te komen. Na veel rondjes rijden zit ik eindelijk (het is al 18.00u.) op de weg die naar het oude havengebied leidt. Als ik via een brug over het havengebied ben gereden zie ik een post van de havenpolitie. Omdat ik morgen direct op de goede weg wil zitten naar Holland bel ik aan bij de havenpolitie om te vragen waar ik nu precies zit.

Ik krijg binnen een hele goede uitleg, aan de hand van een grote stafkaart, waar ik precies zit en hoe ik het beste verder kan. Oom agent is je beste kameraad!

Een camping is in deze omgeving niet te vinden; 300m na de politiepost fiets ik tegen een hotel aan. Niet direct een hotel dat ik zou uitzoeken, maar ik ben het zat en ga naar binnen. Later blijkt dat meer fietsers hier stranden en de fiets kan dan ook netjes binnen gestald worden vlak voor mijn kamer, wat een luxe.

Donderdag 12 juni

Om 08.00u. op weg naar Holland. Het eerste stuk, tot aan Dinslaken kan ik het routeboekje nog volgen, daarna heb ik geen goede kaart meer. De eerste 30 km zijn triest en troosteloos; industrie en nog eens industrie en lelijke woonwijken.

Na Dinslaken ga ik richting Wesel, na Wesel wordt het landschap langzaam weer vriendelijker, alhoewel ik er weinig van kan genieten omdat het met bakken uit de lucht komt. In Wesel de weg gevraagd, het advies was om naar Rees te rijden en daarna de Rijn te verlaten en naar het westen te gaan richting Holland.

Even voor Rees een Biker aangeklamd, hij zette mij op de goede route richting Doetichem. Na enig zoeken en nogmaals geholpen door een behulpzame fietser passeer ik in Megchelen (niet Mechelen in Limburg) de grens en ga via Ulft naar Doetichem. Inmiddels is het 15.00u. , tijd voor koffie met een appelpunt. Het is droog geworden en er kunnen nog wel wat kilometers bij na die appelpunt. In Doetinchem is het even zoeken om de weg naar Zutphen te vinden, maar als ik die gevonden heb dan rijdt het lekker door op een fietspad langs de provinciale weg. Ik besluit nog verder te rijden en in Deventer te kamperen. De camping in Deventer die ik zoek ligt aan de andere kant van de IJssel, dus met het pontje over en dan nog 100m fietsen.

Vrijdag 13 juni

Het is vannacht gaan regenen als ik opsta regent het nog. De tent gaat behoorlijk nat de hoes in, het kan niet anders want om 08.00u. gaat het eerste pontje weer naar de overkant, geen tijd om iets te drogen. Vanaf Deventer fiets ik langs de IJssel weer omhoog. In Olst foerageer ik, inderdaad bij dezelfde super als op de heenreis, zodat ik de hele dag geen omkijken heb naar eten of drinken. De regen stopt zo nu en dan maar regelmatig vallen er weer buien. Vervelender is de wind die langzaam aan gaat trekken en pal tegen staat. Vanaf Zwolle ga ik langs het zwarte water naar Zwartsluis; halverwege krijg een geweldige bui op mijn dak, schuilen onder een viaduct is de beste oplossing. Zo veel nattigheid heb ik heel de reis nog niet gehad. Tussen Zwartsluis en Vollenhoven waait het nog harder, ik krijg weer een bui op mijn dak, begin te balen. Ik bel Carla en vraag hoe het weerbericht is; voor de komende dagen ziet dat er niet best uit, windkracht 6 uit het noordwesten en regen. Aangezien ik maar moeizaam vooruit kom tegen die wind vraag ik Carla om mij op te komen halen; waarom zou ik mezelf verder pijn doen voor die laatste 100 kilometers. Daarbij komt dat het Nederlands elftal vanavond speelt en dat wil ik toch ook wel eens zien na al die hosanna berichten die ik hoorde in Duitsland. We spreken af in Vollenhoven en zoals gewoonlijk heeft Car een feilloos gevoel in welke kroeg ik zit te wachten.

Epiloog

Vaak is mij gevraagd waarom ik zo'n tocht helemaal alleen heb gereden. Er zijn eigenlijk twee redenen. Ten eerste valt het niet mee om iemand te vinden die ook zo'n tocht wil maken en ten tweede kan je alleen je eigen tempo bepalen en in je eigen ritme klimmen en stoppen als het jou uitkomt.

De volgende vraag is dan,..... is het niet eenzaam zo alleen op de fiets.

Soms is dat zeker zo, maar onderweg moet je toch vaak de weg vragen en mensen beginnen dan ook wel een praatje en.... als ze op de fiets zijn dan willen ze nog wel eens een stuk met je meerijden in de goede richting. Ook kom je onderweg regelmatig lotgenoten tegen waarmee je informatie kunt uitwisselen.

Als je dringend iets wil weten of hulp nodig hebt, steek je hand op als je een Biker ziet aankomen en ze stoppen allemaal om je te helpen.

Vaak gebeurde het als ik ergens een broodje zat te eten dat ik werd aangesproken door wild vreemde mensen op een racefiets of een andere soort fiets.

Ik zou zeker nog wel eens zo'n tocht willen maken maar dan zonder bagage. Die 25 à 30kg gaan berg op flink mee tellen. Ook als je door een stad heen moet en stukken gaat lopen dan is die bagage lastig. Als je zonder bagage wilt fietsen dan moet je wel met meer mensen zo'n tocht gaan maken omdat bij toerbeurt de bagage met de auto vervoerd moet worden. Cruiff zei het al, elk voordeel heeft z'n nadeel.